

SV

2009/ECFIN/033

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.3.2010
KOM(2010)69 slutlig

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
OM EUROPEISKA UNIONENS UPP- OCH UTLÅNING
UNDER 2008**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Europeiska unionens utlåningsverksamhet	4
2.1.	Beskrivning	4
2.2.	Betalningsbalansfaciliteten	6
2.3.	Makroekonomiskt stöd.....	7
2.4.	Euratomlån	8
3.	Europeiska unionens upplåningsverksamhet	9
3.1.	Beskrivning	9
3.2.	Betalningsbalansstöd.....	9
3.3.	Makroekonomiskt stöd.....	10
3.4.	Euratom	10
4.	Europeiska investeringsbanken — utlåning utanför gemenskapen	11
4.1.	EIB:s utlåningsverksamhet.....	11
4.1.1.	Beskrivning	11
4.1.2.	Ingångna avtals volym	12
4.1.3.	EIB-utlåningens påverkan på EU-budgeten.....	12
4.2.	EIB:s upplåningsverksamhet.....	13

1. INLEDNING

Enligt de rådsbeslut som inrättat Europeiska unionens olika låneinstrument ska kommissionen varje år informera rådet och Europaparlamentet om hur dessa instrument har använts. För att uppfylla denna uppgiftsskyldighet beskrivs utlåningstransaktionerna för varje område i rapporten.

Rapporten innehåller bland annat en kort presentation av upp- och utlåning i samband med betalningsbalansstöd till medlemsstater utanför euroområdet samt gemenskapens makroekonomiska stöd till tredjeländer, liksom även garantier kopplade till gemenskapens lån. Dessutom innehåller rapporten uppgifter om Euratoms upp- och utlåning.

När det gäller utlåningen till länder utanför gemenskapen är kommissionen enligt de respektive rådsbesluten¹ dessutom skyldig att årligen underrätta rådet och Europaparlamentet om hur de av Europeiska investeringsbankens (EIB:s) finansieringstransaktioner (lån och lånegarantier) som garanterats genom unionsbudgeten använts i föranslutningsländerna, Medelhavsområdet, Östeuropa, Sydkaukasien och Ryssland, Asien och Latinamerika samt Sydafrika.

¹ Rådets beslut 97/256/EG, ändrat genom rådets beslut 98/348/EG och 98/729/EG, omfattande perioden 1 februari 1997–31 januari 2000 (nedan kallat *det generella mandatet för 1997–2000*) samt rådets beslut 2000/24/EG, ändrat genom rådets beslut 2008/580/EG av den 23 juni 2008 (kodifierad version), omfattande perioden 1 februari 2000–31 januari 2007, (nedan kallat *det generella mandatet för 2000–2006*). Rådets beslut 1999/786/EG (avseende programmet för återställande och återuppbyggnad efter jordbävningen i Turkiet – TERRA) ledde till en utvidgning av dessa generella mandat. Dessutom inleddes genom rådets beslut 2001/777/EG en särskild utlåningsinsats för utvalda miljöprojekt i den ryska delen av Östersjöns avrinningsområde inom ramen för den nordliga dimensionen. Genom rådets beslut 2005/48/EG inrättades ett särskilt mandat för vissa typer av projekt i Ryssland och de västra nya oberoende staterna (Ukraina, Moldavien och Vitryssland). Genom rådets beslut 2006/1016/EG inrättades slutligen ett nytt generellt mandat som omfattar perioden 1 februari 2007 –31 december 2013 (nedan kallat *det generella mandatet för 2007–2013*).

2. EUROPEISKA UNIONENS UTLÅNINGSVERKSAMHET

2.1. Beskrivning

Kommissionens finansiella stöd till tredjeländer och till medlemsstater utanför euroområdet lämnas på olika rättsliga grunder, beroende på de berörda geografiska områdena och syftena.

Finansiella transaktioner som sköts av kommissionen i enlighet med rådets beslut har i allmänhet formen av bilaterala lån (makroekonomiskt stöd till tredjeländer eller betalningsbalansstöd till medlemsstater utanför euroområdet). Gemenskapen bidrar här till att återupprätta den makroekonomiska balansen i ett land. Euratoms låneinstrument kan utnyttjas för att finansiera transaktioner i EU:s medlemsstater och vissa tredjeländer (Armenien, Ryssland och Ukraina).

Alla lån till tredjeländer eller medlemsstater utanför euroområdet eller Euratom-lån baseras på motsvarande upplåningstransaktion (back-to-back-lån). Lånens skuldbelopp (räntan och/eller kapitalbeloppet), valuta och betalningsdatum motsvarar med andra ord den underliggande upplåningstransaktionens skuldbelopp, valuta och betalningsdatum.

Tabell 1: Låneutbetalningar för makroekonomiskt stöd, Euratom till tredjeländer och betalningsbalansstöd till medlemsstater utanför euroområdet

(i miljoner euro)

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Totalt
Rumänien			50						50
Delsumma "utvidgningsländer" (medlemsstater per den 1.1.2007)	0	0	50	0	0	0	0	0	50
Albanien ¹⁾						9			9
Bosnien och Hercegovina ²⁾	10			10		10			30
F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ³⁾	10	12	28						50
Serbien och Montenegro ⁴⁾	225		40		15				280
Tadzjikistan ⁶⁾	60								60
Libanon ⁷⁾									0
Delsumma makroekonom. stöd	305	12	168	10	15	10	0	0	479
Euratom⁸⁾	40	40	25	65	215	51	39	16	491
Betalningsbalansstöd till medlemsstater utanför euroområdet⁹⁾								2 000	2 000
Summa	345	52	143	75	230	70	39	2 016	2 970

1) Ett bidrag på 3 miljoner euro utbetalades till Albanien år 2005 och ett ytterligare lån på 13 miljoner utbetalades år 2006.

2) Utbetalningen av lånet åtföljdes av bidrag på 10 miljoner euro som utbetalades år 2000. Ett ytterligare bidrag på 15 miljoner utbetalades år 2001 och på 25 miljoner år 2003. År 2005 utbetalades bidrag på 15 miljoner.

3) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Ett bidrag på 10 miljoner euro utbetalades år 2001, ett på 10 miljoner år 2002 och ett annat på 18 miljoner år 2003.

4) Ett bidrag på 115 miljoner euro utbetalades till Serbia och Montenegro år 2002, ett på 35 miljoner år 2003, ett på 10 miljoner år 2004 och ett annat på 25 miljoner år 2005.

5) År 2001 utbetalades 35 miljoner euro till Kosovo och 13 miljoner till Montenegro, vilket beviljades som budgetstöd. Samma år utbetalades 15 miljoner euro till Kosovo, följt av ett annat på 15 miljoner år 2002.

6) Tadzjikistan: Detta lån utbetalades samtidigt som bidrag på sammanlagt 14 miljoner euro. Ett ytterligare bidrag på 7 miljoner utbetalades år 2003 (fast beslutat år 2002) och samma belopp utbetalades både år 2005 och 2006.

7) Makroekonomiskt stöd till Libanon i form av lån på 50 miljoner euro. En utbetalning på 25 miljoner gjordes i juni 2009. En första bidragsdel på 15 miljoner utbetalades i december 2008.

8) Inklusive Bulgarien och Rumänien (medlemsstater från och med den 1 januari 2007).

9) Den 2 december 2008 höjdes taket för det maximala lånebelopp som enligt betalningsbalansfaciliteten kan beviljas medlemsstater utanför euroområdet från 12 till 25 miljarder euro. Den 18 maj 2009 höjdes taket till 50 miljarder.

Andra utbetalningar av bidrag under perioden 2001–2008:

Exceptionellt finansiellt stöd. Utbetalningar av bidrag till Armenien och Georgien på 8 miljoner euro respektive 10 miljoner år 1998 och på 4 miljoner respektive 9 miljoner år 1999. Ett ytterligare bidrag på 6 miljoner beviljades Georgien år 2001. Ett bidrag på 11 miljoner utbetalades till Armenien år 2002. Ytterligare bidrag till Armenien på 5,5 miljoner och till Georgien på 6,5 miljoner utbetalades år 2004. År 2005 utbetalades ett bidrag på 1,5 miljoner till Armenien. År 2006 erhöll Georgien två bidrag på respektive 11 miljoner.

Republiken Moldavien: Ett bidrag på 25 miljoner euro utbetalades i två delar år 2008.

2.2. Betalningsbalansfaciliteten

För Europeiska gemenskapernas låneverksamheten var aktiveringen av betalningsbalansstöd till medlemsstater utanför euroområdet den viktigaste händelsen år 2008.

Nedan följer en sammanfattning av vad som utmärker betalningsbalansfaciliteten, de viktigaste händelserna 2008 och de närmaste årens väntade utveckling.

Betalningsbalansstöd handlar om medelfristiga lån som ges av kommissionen och lämnas i allmänhet i förening med finansiering via IMF och andra multilaterala långivare, som EIB, EBRD eller Världsbanken – eller kan utformas som bilateralt stöd från medlemsstater. Faciliteten har undantagskaraktär och används från fall till fall. Möjliga mottagare är medlemsstater utanför euroområdet² med allvarliga betalningsbalansproblem. Stödet är makroekonomiskt (dvs. inte kopplat till en specifik medelsanvändning som i fallet projektstöd). Det utbetalas om vissa villkor för ekonomisk politik uppfylls och syftar till att lindra den mottagande medlemsstatens allmänna finansieringsproblem utomlands och återställa betalningsbalansens stabilitet. Sådana politiska villkor kommer kommissionen (efter samråd med Ekonomiska och sociala kommittén) överens om med medlemsstaten i ett samförståndsavtal som undertecknas före genomförandet av låneavtalet. Stödet stöttar genomförandet av anpassningsåtgärder för att överkomma problemen. Att sådana åtgärder beläggs är ett villkor för de olika utbetalningarna av lånet.

Med start 1975³ har gemenskapen under de följande tjugo åren infört flera åtgärder för att stödja medlemsstaternas betalningsbalans med lån vid särskilda finansiella hot eller svårigheter. Denna utlåning baseras på upplåning.

Efter utvidgning har antalet stödberättigande medlemsstater ökat, vilket med den akuta internationella finanskrisen motiverade en aktivering av betalningsbalansfaciliteten och en ökning av denna i december 2008⁴ från 12 till 25 miljarder euro för att svara mot de potentiella behoven. I maj 2009⁵ beslöts det om en ny höjning av facilitetens lånetak till 50 miljarder, för att även i fortsättningen snabbt kunna reagera på nya begäranden om betalningsbalansstöd.

År 2008 aktiverades faciliteten igen för att hjälpa medlemsstater utanför euroområdet att åtgärda betalningsbalansproblem till följd av finanskrisen. Den 4 november 2008⁶ beslutade rådet att lämna medelfristigt ekonomiskt stöd till Ungern på upp till 6,5 miljarder euro inom ramen för betalningsbalansfaciliteten för medlemsstater utanför euroområdet. EU:s ekonomiska stöd lämnades för att återställa investerarnas förtroende, vid en tidpunkt då Ungern var allvarligt hotat av sina betalningsbalansproblem. Detta orsakades av den ökade rörligheten och osäkerheten på finansmarknaden samt allvarliga störningar på lånemarknaden

² Den 1 oktober 2009 hade följande medlemsstater inte infört euron: Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Sverige och Storbritannien.

³ Rådets förordning (EEG) nr 397/75 av den 17 februari 1975 om upprättandet av en ny mekanism kallad gemenskapens lånemekanism för att hjälpa vissa EG-länder att åtgärda ohållbara obalanser i bytesbalansen till följd av den första oljekrisen.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1360/2008 av den 2 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans.

⁵ Rådets förordning (EG) nr 431/2009 av den 18 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans.

⁶ Rådets beslut 2009/102/EG av den 4 november 2008.

under större delen av sista kvartalet 2008. Avsikten var att betala ut 6,5 miljarder euro i fyra delar. Den 9 december 2008 utbetalades den första delen på 2 miljarder. Återstoden skulle utbetalas 2009⁷ eller 2010, allteftersom villkoren för den ekonomiska politiken uppfylldes.

Volymmässigt väntas betalningsbalansstöd svara för en betydande del av EU:s framtida utlåningsverksamhet. År 2009 beslutade rådet att stödja två ytterligare länder inom ramen för betalningsbalansfaciliteten:

- 3,1 miljarder euro till Lettland (rådets beslut 2009/290/EG av den 20 januari 2009), och
- 5 miljarder euro till Rumänien (rådets beslut 2009/459/EG av den 6 maj 2009).

2.3. Makroekonomiskt stöd

Detaljerade uppgifter om makroekonomiskt stöd återfinns i kommissionens årsrapporter till rådet och Europaparlamentet om genomförandet av makroekonomiskt stöd till tredjeland⁸. Nedan följer en sammanfattning av vad som utmärker denna facilitet, de viktigaste händelserna 2008 och de närmaste årens väntade utveckling.

Makroekonomiskt stöd i form av lån och/eller bidrag består de politiska och ekonomiska reformansträngningarna i mottagarländerna och genomförs i samarbete med Bretton Woods-institutionerna. Gemenskapens makroekonomiska stöd har följande kännetecken: dess exceptionella karaktär, att det kompletterar stöd från internationella finansinstitut och dess makroekonomiska villkor. I nära samarbete med IMF och Världsbanken har gemenskapens makroekonomiska stöd, anpassat till de enskilda ländernas specifika behov, stöttat flera tredjeländer med det överordnade syftet att stabilisera den ekonomiska situationen och främja marknadsorienterade ekonomier.

Dessa lån betalas generellt ut i flera delar, när väl de makroekonomiska villkorens etappmål uppfyllts. Varje utbetalning motsvaras för kommissionens del av en upplåningstransaktion. Skulle en förlustsituation uppstå genom att mottagarlandet inte efterlever sina återbetalningsskyldigheter, får kommissionen aktivera garantifonden för externa åtgärder⁹ så att kommissionens motsvarande upplåning inte påverkas.

De lån och bidrag som sedan 2001 utbetalats med stöd av detta instrument förtecknas i tabell 1 ovan.

Huvudaktiviteterna 2008 handlar om förhandlingar med relevanta myndigheterna och avser främst följande:

- Villkoren för stödet till Libanon (ett samförståndsavtal respektive ett låneavtal, undertecknade den 18 respektive 19 december 2008). Programmet består av ett bidrag på 30 miljoner euro och ett lån på 50 miljoner. Båda ska betalas ut i två delar. Första delen av lånet (25 miljoner euro) utbetalades i början av juni 2009 och den andra delen ska enligt plan utbetalas 2010 (under förutsättning att stödvillkoren uppfylls).
- Regleringen av fördelningen mellan Serbien och Montenegro av de makroekonomiska lån som beviljats tidigare Förbundsrepubliken Jugoslavien. Den 2 oktober 2008 antog rådet

⁷ Två ytterligare delar på 2 respektive 1,5 miljarder euro utbetalades i mars respektive juli 2009.

⁸ Rapporten för 2008 har ännu inte offentliggjorts. För 2007, se KOM/2008/520.

⁹ Se förordning (EG, Euratom) nr 480/2009.

beslut 2008/784/EG om fastställande av en separat förpliktelse för Montenegro och minskning i motsvarande mån av Serbiens förpliktelse vad gäller de långfristiga lån som gemenskapen har beviljat Statsförbundet Serbien och Montenegro (tidigare Förbundsrepubliken Jugoslavien) enligt beslut 2001/549/EG och 2002/882/EG¹⁰. Genom detta bemyndigades kommissionen att underteckna ett separat låneavtal med myndigheterna i Montenegro. Detta beslut är endast en följd av Montenegros självständighet i juni 2006 och av ett avtal som ingicks mellan Serbien och Montenegro i juli 2006 om att fördela utlandsskulder mellan de två oberoende staterna. Beslutet leder varken till några nya skyldigheter för gemenskapen eller till några budgetkonsekvenser. När väl ett separat låneavtal ingåtts med Montenegro och trätt i kraft (sannolikt i slutet av 2009), kommer Serbiens kortfristiga skulder att justeras.

- År 2008 avslutade kommissionen genomförandet av det makroekonomiska stödprogram på totalt 45 miljoner euro till Republiken Moldavien, som rådet beslutade om den 16 april 2007. Bidragets andra och tredje del (10 respektive 15 miljoner euro) utbetalades i juni respektive december 2008. Programmet var en del av finansieringspaketet till stöd för regeringens IMF-avtal enligt mekanismen för fattigdomsminskning och ökad tillväxt (PRGF) som är från maj 2006 och löper ut i maj 2009.
- I december 2008 genomförde kommissionen den första utbetalningen på 15 miljoner euro enligt det program för makroekonomiskt stöd till Libanon som godkändes den 10 december 2007.
- Inga lån utbetalades under 2008 inom ramen för makroekonomiskt stöd.

Makroekonomiskt stöd inriktas på geografiskt näraliggande områden, som västra Balkan och Kaukasus. Den rådande ekonomiska och finansiella krisen har haft en särskilt allvarlig påverkan på dessa regioner. Flera kandidat- och grannländer har därför formellt eller informellt vänt sig till kommissionen med begäran om makroekonomiskt stöd och gemenskapen var under 2009 intensivt verksam för att tillgodose kraven på att få utnyttja denna facilitet. Det är svårt att förutspå hur länge detta stora behov kommer att föreligga, men i alla händelser kommer det att vara kopplat till en allmän normalisering i de ekonomiskt mer utvecklade länderna.

2.4. Euratomlån

Euratomlån får användas för att finansiera projekt i medlemsstater (rådets beslut 77/270/Euratom) eller i vissa tredjeländer (Ukraina, Ryssland eller Armenien) (rådets beslut 94/179/Euratom). De är insatser utanför budgeten som kommissionen baserar på motsvarande upplåning på finansmarknaden (back-to-back-lån). År 1990 fastställde rådet ett lånetak till 4 miljarder euro, varav cirka 3,4 miljarder har beslutats. År 2002 föreslog kommissionen att lånetaket skulle höjas från 4 till 6 miljarder euro, men detta har rådet ännu inte samtyckt till.

Insatserna på Euratom-området var år 2008 inriktade på den andra utbetalningen (på USD 22 miljoner) inom ramen för K2R4-projektet. Den 29 september 2004 godkände kommissionen ett lån i euro som totalt motsvarade USD 83 miljoner för en säkerhetsuppgradering av kärnkraftsreaktorerna Chmelnytskyj/Chmelnytskij enhet 2 och Rivne/Rovno enhet 4 (K2R4) i Ukraina. Lånet blev tillgängligt den 7 juli 2006, efter kontroll

¹⁰ EUT L 269, 10.10.2008, s. 8.

av att alla villkoren som föregick låneavtalet uppfyllts korrekt. En första del på 39 miljoner euro utbetalades den 15 mars 2007. Den 6 oktober 2008 utbetalades en andra del på USD 22 miljoner (15,2 miljoner euro), efter motsvarande upplåning.

År 2009 skulle det i upp- och utlåningsverksamheten även ingå en utbetalning av den tredje (och sista) delen¹¹ enligt låneavtalet för K2R4-projektet i Ukraina (USD 10,3 miljoner).

3. EUROPEISKA UNIONENS UPPLÅNINGSVERKSAMHET

3.1. Beskrivning

För att finansiera den utlåning som rådet beslutat om, har kommissionen givits befogenhet att ta upp lån på kapitalmarknaden på respektive gemenskaps vägnar (EG, Euratom). För respektive instrument (betalningsbalansstöd, makroekonomiskt stöd och Euratom-lån) baseras upp- och utlåningsverksamheten på respektive rättslig grund. En upplåning är strikt kopplad till motsvarande utlåning ("back-to-back"), vilket säkerställer att EU-budgeten inte belastas med räntor eller utsätts för valutarisker.

3.2. Betalningsbalansstöd

I november 2008 ingick EG ett avtal om att låna Republiken Ungern 6,5 miljarder euro med stöd av betalningsbalansfaciliteten. En första utbetalning på 2 miljarder finansierades den 9 december 2008 genom en emission av treåriga obligationer.

Genom denna emission lyckades EG åter komma in på marknaden för benchmarkobligationer i euro ("euro benchmark bonds"). Obligationen fick ett mycket positivt gensvar på marknaden. Då investerarnas intresse var mycket stort, blev emissionen snabbt fulltecknad. Alla viktiga investerargrupper fanns representerade vid den slutliga fördelningen, inklusive centralbanker, investeringsfonder, företags investeringsenheter samt försäkringsbolag. Obligationspriset låg nära det bästa i referensgruppen *Sovereign Supranational Agency Sector* (SSA), i linje med utgivare som EIB, KFW och SFEF.

¹¹ Den sista delen utbetalades i oktober 2009.

Resultatet på andrahandsmarknaden var mycket tillfredsställande och bekräftade EG:s starka ställning som en förstklassig utgivare av benchmarkobligationer. Denna ställning förstärktes genom följande benchmarkobligationer som emitterades under hela 2009 och byggde vidare på den grund som lagts med 2008 års emission.

3.3. Makroekonomiskt stöd

Det förekom ingen upplåning för makroekonomiskt stöd under 2008.

3.4. Euratom

Under 2008 lånades USD 22 miljoner upp för Euratom.

Tabell 2: Upplåningsvolym per finansiellt instrument under perioden 2001–2008¹²

(i miljoner euro)

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Makroekonomiskt stöd	305	12	118	10	15	19		
Euratom	40	40	25	65	215	51	39	16
Betalningsbalans-stöd								2 000
Summa	345	52	143	75	230	70	39	2 016

¹² Fler uppgifter om EG-obligationer återfinns på följande webbplats:
http://ec.europa.eu/economy_finance/financial_operation_instruments/market_operations59_en.htm.

Tabell 3: European unionens totala upplåning — utestående belopp vid utgången av respektive period 2000–2008¹⁾

(i miljoner
euro)

	EKSG	Euratom	Betalnings- balansstöd	Makroekono- miskt stöd	Summa Europeiska unionen
2000	2 039			1 656	3 695
2001	1 386	40		1 633	3 059
2002	713	80		1 379	2 172
2003	431	105		1 372	1 908
2004	423	170		1 214	1 807
2005	440	385		1 080	1 905
2006	436	436		969	1 841
2007	400	474		786	1 260
2008	266	484	2 000	654	3 404

¹⁾ Växelkursen är från den 31 december varje år. Ursprungligt upplånat belopp, ökat eller minskat med amorteringar, uppsägningar, annulleringar och justeringar av växelkursen.

4. EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN — UTLÅNING UTANFÖR GEMENSKAPEN

4.1. EIB:s utlåningsverksamhet

4.1.1. Beskrivning

Lån med egna medel som EIB beviljar innebär antingen direktfinansiering av enskilda projekt eller globala lån till finansförmedlare, som i sin tur fördelar medlen mellan lokala projekt av mindre omfattning. Vissa av EIB-lånen utanför gemenskapen omfattas av en garanti genom EU-budgeten och är, om inget annat anges, föremålet för denna rapport. Enligt det nuvarande externa mandatet kan EIB även bevilja lånegarantier. Ett brett spektrum av finansiella instrument (ibland även kapitaltillskott) används av EIB vid egna riskinvesteringar¹³ och när banken förvaltar gemenskapsmedel eller medel från medlemsstaterna (bland annat i Medelhavsländer och AVS-länder). I en särskild rapport ska EIB:s verksamhet enligt det externa mandatet granskas.

¹³ I juli 2009 godkände bankens råd att EIB:s föranslutningstöd och lånefaciliteten för Medelhavspartnerskapet II utvidgas till indirekta kapitalinvesteringar i infrastrukturfonder.

4.1.2. Ingångna avtals volym

De ingångna EIB-insatsernas totala volym ökade med 20 % till 57,6 miljarder euro år 2008, varav 51,5 miljarder ingått med medlemsstater och 6,1 miljarder med partnerländer.

EIB-utlåning i tredjeländer år 2008 — En översikt

(i miljoner euro)

	Budgetmedel och medel från EUF ¹⁾	Egna medel enligt gemenskapens / medlemsstatens garanti	Egna medel för EIB:s egna riskinveste- ringar	SUMMA
Föranslutningsländer (mandatet för 2007–2013)		2 009	1 444	3 453
Grannländer och partnerskapsländer (mandatet för 2007–2013)	62	1 365	33	1 460
ALA – Asien och Latinamerika (mandatet för 2007–2013)		469		469
RSA – Sydafrika (mandatet för 2007–2013)		203		203
AVS-ULT- länder²⁾	336	225		561
Summa	398	4 270	1 477	6 145

¹⁾ Medel ur gemenskapens eller Europeiska utvecklingsfondens (EUF) budget som beviljas och förvaltas av EIB.

²⁾ Afrika, Västindien och Stillehavsområdet respektive utomeuropeiska länder och territorier.

4.1.3. EIB-utlåningens påverkan på EU-budgeten¹⁴

EIB tillhandahåller projektfinansiering både inom och utanför EU, i det senare fallet med en delgaranti genom EU-budgeten. Utlåningen påverkar EU-budgeten när den åtföljs av garantier genom budgeten, räntesubventioner eller genomförs på särskilda villkor som gör att den utgör en risktransaktion för långivaren.

¹⁴ För effekterna av garantierna till EIB och effekterna av EU:s egen riskutlåning hänvisas till rapporten om garantierna genom EU-budgeten [KOM2009 (398), 31.12.2008].

Den 19 december 2006 beslutade rådet att bevilja EIB en gemenskapsgaranti mot förluster på lån och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (beslut 1016/2006/EG¹⁵), ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 633/2009/EG av den 13 juli 2009¹⁶). Gemenskapsgarantin är begränsad till 65 % av de samlade utbetalda krediterna och ställda garantierna, minus återbetalda belopp och plus alla anknutna belopp. Maximibeloppet för EIB:s finansieringstransaktioner är 27,8 miljarder euro enligt mandatet för 2007–2013. Det består av ett grundbelopp på 25,8 miljarder och ett villkorat mandat på 2 miljarder, som kan aktiveras genom beslut av rådet och parlamentet om resultatet av halvtidsöversynen under 2010 motiverar detta.

4.2. EIB:s upplåningsverksamhet

I enlighet med upplåningsprogrammet för 2008 anskaffade EIB 59,5 miljarder euro. Detta innebar en betydande ökning jämfört med 2007 (54,7 miljarder, dvs. +9 %). Denna väsentliga ökning genomfördes i den kärva kreditsituationen 2008, som kännetecknades av rörlighet och osäkerhet samt allvarliga störningar på lånemarknaden från mitten av oktober. Därför fortsatte användningen av stora, likvida transaktioner och efterfrågan på strukturerade instrument förblev låg.

¹⁵ EUT L 414, 30.12.2006, s. 95.

¹⁶ EUT L 190, 22.7.2009, s. 1.